

MANIFEST 2017 | CONTRA LA POBRESA I LES DESIGUALTATS, EXIGIM ELS NOSTRES DRETS

La Declaració Universal dels Drets Humans estableix que tots ells són universals, interdependents i no jerarquitzables; és a dir, que són inherents a tota persona, que depenen els uns dels altres i que tenen la mateixa importància. **L'erradicació de la pobresa i les desigualtats està estretament lligada amb la garantia dels drets fonamentals**, que malgrat les normes jurídiques internacionals i els compromisos adquirits pels Estats avui dia s'incompleixen de manera generalitzada.

Els drets socials bàsics han de gaudir del mateix grau de protecció i garantia legal que la resta de drets fonamentals, i perquè es facin efectius cal que la societat civil sigui conscient de la seva importància i en reclami el compliment. **La vulneració de certs drets s'ha fet més visible en el context de crisi** iniciada al 2008, que ha evidenciat el deteriorament de l'Estat de Benestar quan **bona part de la ciutadania no pot assolir els mínims** que permeten gaudir d'una vida digna.

Si els drets no es defensen i s'enforteixen, la societat s'afebleix. Per això és imprescindible recordar que es poden reclamar davant la justícia i exigir als Estats que promoguin, respectin i protegeixin els Drets Humans i la dignitat de les persones. Ara més que mai, **la mobilització civil i la solidaritat global són essencials per construir una societat més justa**, on totes les persones pugem gaudir de les mateixes oportunitats.

La plataforma **POBRESA ZERO- JUSTÍCIA GLOBAL**, amb motiu de la commemoració el 17 d'octubre del Dia internacional per a l'erradicació de la pobresa, **exigeix el compliment dels drets que s'indiquen a continuació com a base perquè es facin efectius tots els que reconeix el nostre ordenament jurídic.**

→ **DRET A L'ALIMENTACIÓ** La fam representa el **major risc per a la salut al món**: 815 milions de persones no tenen aliments suficients per portar una vida sana i 155 milions d'infants menors de 5 anys pateixen desnutrició crònica. La **malnutrició** no és un problema d'arrel exclusivament econòmica, sinó que té a veure amb factors socioculturals i està estretament lligada a l'**ordre alimentari global**, marcat per la mercantilització dels aliments. Des de la perspectiva de l'autonomia personal, l'apoderament col·lectiu i la sobirania alimentària, calen polítiques integrals que incloguin la garantia de rendes per **assegurar l'accés de tothom a una dieta suficient, saludable i equilibrada**. I, per altra banda, calen també solucions globals que abordin l'ordre alimentari en totes les seves fases: producció, distribució i consum, evitant l'especulació amb béns de primera necessitat i el malbaratament alimentari.

→ **DRET A LA SALUT** La salut és un **dret individual amb un component col·lectiu, públic i comunitari**. Les retallades que va patir el nostre Sistema Nacional de Salut van suposar la supressió del caràcter universal que havia tingut fins el 2012 i la **vulneració del principi d'equitat**. A més, el nou sistema de copagament farmacèutic significa un augment generalitzat de l'aportació per part de tots els col·lectius, incloent-hi les persones amb rendes baixes o pensionistes. Es tracta de **reformes amb voluntat economicista que qüestionen la universalitat** del sistema de salut, augmenten les desigualtats socials i poden resultar contraproductius en termes de despesa. Per revertir aquest deteriorament cal derogar el Reial Decret 16/2012 i desplegar completament la llei d'**accés universal al sistema sanitari públic**, així com ampliar la cartera de serveis del Servei Català de la Salut, reduir les llistes d'espera i controlar l'augment dels preus dels medicaments que imposa la indústria farmacèutica.

→ **DRET A L'EDUCACIÓ** L'educació és una eina bàsica per reduir les desigualtats, **trencar el cicle que perpetua la pobresa** i afavorir la mobilitat social, de manera que resulta clau per garantir oportunitats als sectors més desfavorits. Avui el dret a l'escolarització en la primera infància no està plenament garantit i per **evitar la segregació i corregir la fractura escolar**, que està esdevenint estructural, cal millorar l'accessibilitat econòmica i geogràfica de l'escolarització obligatòria, l'accés a l'educació postobligatòria, l'atenció a la diversitat, l'accés a l'educació fora de l'horari lectiu i l'equitat en el procés d'admissió. Per fer-ho possible, **el percentatge del PIB destinat a educació s'ha d'incrementar fins assolir el 6%** que marca la llei i cal desplegar una veritable acció comunitària que vagi més enllà de la pura escolarització.

→ **DRET A L'HABITATGE** La vulneració del dret a l'habitatge representa **una de les cares més crues de la crisi sistèmica** que vivim. En un context de salvatge mercantilització de l'habitatge i de clar dèficit de parc públic social, l'atur i la precarietat laboral han propiciat que la davallada d'ingressos de les llars es tradueix en l'**exclusió residencial de bona part de la població**. El fenomen no és exclusiu dels col·lectius vulnerables, sinó que és un problema generalitzat de primer ordre **en vies d'esdevenir estructural**, sovint acompanyat a més per altres problemàtiques com ara la pobresa energètica pel cost dels subministraments bàsics. L'impacte directe en la salut acaba repercutint en molts altres àmbits, de

manera que l'**emergència habitacional** afecta també altres drets fonamentals. Per corregir la situació cal posar a disposició de les necessitats socials l'elevat **nombre d'habitatges buits** en mans d'entitats financeres, **regular el mercat de lloguer** limitant els preus i donant estabilitat als contractes, lluitar contra els processos de pressió turística per **evitar l'expulsió dels veïns i les veïnes** dels barris, i acostar el **parc d'habitatge públic** als estàndards europeus.

→ **DRET AL TREBALL** Tota persona té dret a **tenir l'oportunitat de guanyar-se la vida** mitjançant una ocupació lliurement escollida, la qual cosa comporta uns drets en relació a les condicions laborals, de participació i d'igualtat per garantir un entorn laboral digne. Avui el context socioeconòmic està derivant cap a un model on **es legitima la vulneració del dret al treball** en un mercat laboral cada cop més fragmentat i inestable arrel de la crisi i les reformes legislatives dels darrers anys, que s'han traduït en **alts índexs d'atur i una forta precarització**. Els baixos salaris comporten que tenir feina remunerada ja no sigui garantia de protecció contra la pobresa i el nombre de **treballadors i treballadores pobres** va en augment. Per reconduir la situació cal derogar les darreres reformes laborals, reforçar la negociació col·lectiva, incrementar el **Salari Mínim Interprofessional fins el 60% del salari mitjà** i fomentar un **nou model productiu** que generi més ocupació i de qualitat.

→ **DRET A UNS INGRESSOS MÍNIMS** A Catalunya el 19,2% de la població està en risc de pobresa i **176.200 persones viuen en llars sense ingressos**. La forta divisió del model de protecció social espanyol entre les persones que cotitzen i les que no ho fan genera un ineficient sistema dual, i en tot cas avui ni les unes ni les altres tenen garantits uns **ingressos mínims per a una vida digna**. Cal desplegar plenament i consolidar la Renda Garantida de Ciutadania perquè sigui vertaderament un **sistema universal** que faci compatible la protecció social amb els ingressos procedents del treball, i actualitzar les quanties en correlació amb el cost de la vida. Les prestacions han de tenir un **enfocament preventiu** que garanteixi els drets i preservi la **llibertat de les persones**.

→ **DRET A LA MOBILITAT** Actualment hi ha **més de 60 milions de persones desplaçades en tot el món** per motius polítics, de raça, religió, nacionalitat o pertinença a determinat grup social, fet que ens situa davant la **pitjor crisi de persones refugiades des de la Segona Guerra Mundial**. Els països receptors sovint les retornen il·legalment a llocs on està amenaçat algun dels seus drets fonamentals, com el dret a la vida i la seguretat, i l'Estat espanyol és un dels molts que **vulneren de manera sistemàtica el dret d'asil i el dret a la lliure circulació** de persones. Milers d'homes, dones i infants moren ofegats a la Mar Mediterrània i Europa es consolida com una gran fortalesa que tanca fronteres i expulsa en lloc de facilitar vies segures i acollir. Cal un **canvi de paradigma en la mobilitat humana**: el planeta és un patrimoni comú de tots els humans i qualsevol indret hauria de ser accessible a qualsevol persona que vulgui instal·lar-s'hi. A Espanya s'ha de **derogar la llei d'estrangeria**, injusta i discriminatòria, i tancar els set Centres d'Internament d'Estrangers. La Unió Europea ha de substituir l'acció de blindatge i control de fronteres per una **missió de salvament i garantia de drets humans**, facilitant les sortides dels països d'origen i les arribades a destí per vies segures i legals.

→ **DRET A LA PARTICIPACIÓ** En resposta a les nombroses protestes ciutadanes contra les mesures d'austeritat imposades a Europa arran de la crisi econòmica i financera, els Estats han adoptat **legislacions que retallen els drets a la llibertat d'expressió, associació i reunió** –fonamentals per exercir i reivindicar altres drets humans— amb l'objectiu de fer callar veus crítiques. Les denúncies contra les forces de seguretat per ús excessiu de la força i maltractaments a l'hora de dispersar manifestacions han estat freqüents, mentre que l'amenaça del terrorisme s'utilitza per justificar un **progressiu estat de securització que erosiona l'estat de dret** i desprotegeix les llibertats de les persones. A l'Estat espanyol cal revisar la reforma del Codi Penal i la nova Llei de Seguretat Ciutadana, que **restringeixen i penalitzen** aquests drets, i assegurar que cap mesura, llei o pla antiterrorista suposi una limitació injustificada o una extralimitació d'allò que estableix la normativa internacional de drets humans.

La defensa dels drets socials i l'**exigibilitat de la seva aplicació** han de ser una prioritat per als poders públics i per a la societat civil, ja que són fonamentals per al ple desenvolupament individual, la igualtat d'oportunitats i la construcció d'una societat **justa i cohesionada**. Els dèficits històrics del nostre Estat de Benestar s'han agreujat amb les polítiques dels darrers anys i no n'hi ha prou amb frenar la degradació del sistema de protecció o pal·liar els efectes d'un model socioeconòmic que genera grans desequilibris. Calen **canvis estructurals** i un compromís ferm dels poders públics per lluitar contra les causes de la pobresa i les desigualtats. Sostenir uns serveis públics de qualitat és un requisit imprescindible que necessita d'un **sistema fiscal progressiu, just i solidari, construït sobre els principis de la redistribució i l'equitat**.

Amb motiu del 17 d'octubre, Dia internacional per a l'erradicació de la pobresa, la plataforma Pobresa Zero – Justícia Global reclamem **un canvi de model que es basi en els drets humans, la justícia social i la sostenibilitat. CONTRA LA POBRESA I LES DESIGUALTATS, EXIGIM ELS NOSTRES DRETS!**

Pobresa Zero – Justícia Global agrupa **més de 3.200 organitzacions de l'àmbit de l'acció social, la cooperació, la pau i els drets humans a Catalunya**

+info: <http://pobresazero.wordpress.com/> [/PobresaZeroCat](https://www.facebook.com/PobresaZeroCat)